

2 generationer Carlström

Min väg till konsten var krokig och backig. Så länge jag minns har jag alltid hållit på att rita och måla. Efter realexamen ville jag börja på någon målarskola, men familjen menade att handelsgymnasiet var lämpligt. Det ställde jag inte upp på, så det fick bli latinlinjen. Egentligen hade jag nog lättare för matematik än för språk men vad skulle jag med matematiken till? Min far var tredje generationen i ett familjeföretag och hade tänkt sig att jag skulle bli fjärde. Efterhand förstod nog min far vart jag var på väg, det gjorde inte Sölvesborgarna.... Carlströms pojkar stryker runt och målar tavlor.

Jag började *Konstfack* 1956. 1959 gifte sig de två modiga systrarna Åström med två äventyrliga ynglingar som hoppat av konststudierna och registrerat firman *ateljé Cavall, Carlström och Kindvall konsthantverk*. Fruarna Ritva och Mona slutade sina arbeten för att delta i verksamheten. Ett intressant och givande samarbete men efter ett decennium bröt vi upp då Lennart och jag ville vidareutveckla våra konstnärsdrömmar.

Min fru Ritva och jag bildade *ÅRICA, konst och konsthantverk*. Men med tiden tog konsten över allt mer och till vår glädje visade Pia tidigt intresse - att samarbeta i familjen blev en självklarhet. Praktiskt men framför allt berikande med gemensamma mål och utmaningar. Ritva har haft fullt upp med ramning och att hjälpa oss med utställningar. Pia och jag har kunnat utbyta erfarenheter, ha tillgång till ateljéer för skulptur och grafik..... ja, helt enkelt kollektivets fördelar!

Åke

Min uppväxt i ett konstnärshem har så klart präglat mig. Till vardags snackade man konst och målade. Eller skulpterar eller drev galleri. Bokhyllorna var fulla med antikens konsthistoria och nutida måleri. Bland böckerna fick jag inspiration - av föräldrarna, uppmuntran och motivation. Frågan ställdes aldrig, varken av mig eller mina föräldrar... att tidigt sikta på konstutbildning var självklart för mig.

Med uppmuntran, att ta kliv ut i mitt eget konstnärskap, har vi ändå alltid haft en nära relation. En dynamisk kombination där de praktiska fördelarna blivit många. I ateljén i Olseröd har jag ett nära samarbete med pappa sedan lite drygt 25 år tillbaka. Vi har skilda ateljéer men ställer ut tillsammans under konstrundan. Att vi till lunch, vid behov även kan ventilera pågående arbetsprocesser är ytterligare något jag värdesätter stort.

Pia